

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **svetek**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 18 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znača.
 Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
 Dopisi naj se izvolje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvje je v Ljubljani v Franca Kojmama hiši „Gledališka stolba“.
 Upravnost naj se biagovolijo posiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželní zbor kranjski.

(IX. seja dne 9. oktobra 1883.)

(Dalje.)

Poslanec g. Pfeifer nadaljuje: „Gotovo se ne more zabtevati, da bi Krški okraj še dalje plačeval nerazmeren del cestnih doklad za to cesto, druge svoje okrajne ceste pa zanemarjal; okraj je storil svojo dolžnost, omenjeno cesto je temeljito razširil in v dober stan spravil, njegova krivda gotovo ne bo, če bi ta cesta zopet bolj zvožena in slabješa postala. Treba je namreč pomisliti, da samo Videmska železniška postaja prejemlje in oddaja na leto blizu 400.000 centov mnogovrstnega blaga, da dan na dan prihajajo teški vozovi, obloženi z lesom in drugim blagom, da se tedaj bolj uporablja, nego vse druge ceste Krškega okraja.“

In tu nastane vprašanje: Komu služi ta cesta?

Po mojem mnenju v prvej vrsti državi. Na tej cesti je glavna poštna zveza preko Kostanjevice na Novemestu sedaj jedenkrat na dan; ker pa jedenkratna poštna zveza na dan ne zadostuje, se — kakor čujem — že delajo priprave, da se na veliko radost Krškega, Kostanjeviškega in Novomeškega okraja upelje v kratkem dvakratna poštna zveza na dan.

Erar je dalje lastnik Kostanjeviške graščine, prostranih gozdov s 100letnimi brasti in orjaškimi bukvami neprecenljive vrednosti; v posebni pogodbi sklenjeni na več let prodal je erar del doraslega gozda Dunajskej firmi Gutmann, ki dan na dan izvaja na postajo Videm drva, izdelan les in oglje.

Državi mora ležeče biti na tem, da se omenjena cesta za naprej obrani v dobrem stanu da na ta način državni gozdi zadobé še večjo vrednost.

Tudi vojnemu eraru mora ležeče biti na tej cesti, ker jo potrebuje za vojaški oddelek v Novemestu; in če bi kedaj — kar Bog obvaruj — na

južno-vzhodni meji našega cesarstva nastali nemiri, bo ta cesta gotovo strategične važnosti.

Občine Krškega okraja, Rak, Studenec, Cirkle in Krško omenjene ceste, kakor rečeno, skoro prav nič ne rabijo in pri najboljši volji ne bi mogle za naprej to cesto, ki je s pomočjo ki dežele sedaj v dobrem stanju, solidno vzdržavati, ker to gre preko njih moči; kajti obložene so z mnogovrstnimi dokladami za šolske in občinske potrebščine, stroške vzdrževanja Krške meščanske šole morajo nositi na svojih ramah, čaka jih pa še mnogo teških bremen, tako: strma cesta pri Rak in Bučki se mora preložiti, cerkev pri sv. Duhu dozidati, postaviti novo farovško poslopje v Cirkljah, novo šolsko poslopje na Bučki itd.

Res, da ta cesta ugaja tudi Novomeškemu in Kostanjeviškemu okraju, katera se pa ne moreta jemati v konkurenco za vzdrževanje te ceste, ker sta s Krškim okrajem vred v jednakem slabem ekonomičnem položaju in ker imata že dovolj svojih cest in gorskih potov vzdržavati ter prelagati dovolj strmih cest itd. Tudi ne gre deželi nalagati breme vzdrževanja te ceste; dežela, je dala izdatno podporo, je subvencijonirala zidanje mostu čez Savo mej Krškim in Vidmom, kar bi po mojem mnenju bila dolžnost države; naša dežela v primeri, s sosednimi preobložena z gruntnimi davki do leta 1881, je državi v 40 letih kričično plačala nad tri milijone zemljiskega davka preveč; tudi je naša dežela v 24 letih pri gruntnih izpisih proti praksi sosednih kronovin — za **pol milijona** kolekov **preveč plačata** državi; tedaj je le pravično, da država vsaj nekoliko ozir jemlje na našo deželo.

Država naj bi tedaj prevzela v svojo skrb okrajno cesto mej Krškim in Brodom pri Kostanjevici; s temi dohodki — katere povekšati ima v svoji oblasti — tem lagleje vzdržava to cesto, ker jej je skrb za državno cesto mej Brodom in Krško vasjo odpadla in jej ta cesta ne prizadeva skoraj nikakeršnih stroškov.

Dolenjske pokrajine bodo hvaležne vladu, če njim breme vzdrževanja te ceste olajša; tedaj toplo popiram nasvet gospodarskega odseka. (Občna povhvala z dobroklici.)
 (Konec prih.)

Slavnostni govor

pri slavljenju sedemdesetletnice doktorja Frana viteza Miklošiča.

Govoril Božidar Rač v Ljutomeru dne 2. septembra 1883.
 (Dalje.)

V državnem zboru na Dunaji spoznal se je Miklošič z ministrom grofom Stadionom; ta videvši velike sposobnosti Miklošičeve ukrenol je po svojem mogočnem uplivu, ka je naš slavljenec dobil dne 30. aprila 1849. leta cesarski odlok, v katerem je bil imenovan za izrednega profesorja jezikov slovanskih in slovstva slovanskega na Dunajskem vseučilišči. Ta srečna vest našla je Miklošiča korenito pripravljenega. V kratkem na to vabljen je bil na Vratislavsko vseučilišče; ali Dunajsko vseučilišče ne bi ga moglo pogrešati, zato ga je minister grof Thun 1850. leta imenoval za rednega profesorja. Dobil je tudi vabilo, da ide na Berolinsko vseučilišče v središče Germanije, ipak ostal je na Dunaji na korist znanosti in učencem. Prva skrb mu je bila učencem pokloniti potrebne učne knjige, kar se je v naglici zgodilo; še 1850. leta izdal je 1. glasoslovje, 2. oblikoslovje in 3. slovar staroslovenskega jezika. Odslej rojilo se je delo za delom iz jehove obsežne učnosti; vsled česar izvolila ga je že 1848. leta akademija znanostij na Dunaji za dopisnjočega učna; takisto izbrala so ga razna društva slovanska, francoska in nemška za svojega družnika. Dunajska akademija znanostij (modrišč) razpisala je nagrado 1000 goldinarjev za delo: glasoslovje slovanskih jezikov po primerjajoče-zgodovinski učbi, in Miklošiču izročena je bila nagrada za spis pod gesлом: „non fumum ex fulgore“ (ne dim iz bliska); na to izvolila ga je dne 28. julija 1851. I.

LISTEK.

O slovenskej stenografiji.

(Spisal Anton Zupan.)

Tudi Magdič je hrvaščino pisal z nemško sistemo. V novejšem času so pa najbolj razširjena in za slovenske stenografe skoro izključljivo merodajna Bezenšekova načela. Nemci so zatorej postavili Bezenšeka v „Gallerie berühmter Stenografen“, kar je naravno. Bezenšek dela propagando za nemško stenografijo, za urivanje nemških proizvodov v slovenski jezik, zaslubi torej gotovo to čast od nemške strani. Da je Bezenšek izumel še tako dobro in izvrstno slovensko, ali sploh slovensko stenografijo, osvedočen sem, da bi ne bil prišel v „galerijo“. Pa je tudi istinito osupljivo, zakaj se slovenski stenografi neso ravnali po vugledih največih strokovnjakov: Angležev in Nemcev. Dokler so Nemci uporabljali angleške sisteme, ni našla nemška stenografija mnogo priznanja pri občinstvu, akoravno so se je

posluževsli merodajni krogi; le tedaj, ko je Gabelsberger sestavil nemško sistemo na podlagi nemškega jezika, je dospela v kratkem času na verhunc po polnosti. Jezik naj bo torej temelj slovenskej stenografiji, ne pa katera koli tuja sistema, bodi si še tako dobra za tujščino. Smo li res Slovenci tako malo nadarjeni, tako duševno nezmožni, da bi nam bilo nemogoče postaviti se na lastne noge in ustavoviti si na podlagi slovenskega jezika slovensko stenografijo? Ni torej čuda, da nas Nemci pri vsakej priliki z oholim ponosom opozarjajo na našo znanstveno zavisnost od drugih narodov, češ, da Slovenci nemamo nikakeršnega znanstvenega proizvoda, da vsa naša vednost je le delo tujih močij, mi pa le njih prežvekovalci, k večjemu srečni prelagatelji; glede stenografije je to trpko in britko predbacivanje žalibog popolnem opravičeno.

Slovenska stenografija zahteva mnogo večjo natančnost, nego nemška. V nemščini so vsa debla (izimši peščico Arbeit, Ameise, Leinwand, Kleind, Iitis, Kürbis, Stiglitz, itd.) jednozložna; neznaten broj končnic, koje se vse razlikujejo že po samih

soglasnikih in koje se nikdar ne spreminja, dovoljuje bolj površno izražanje obrazil, če je le deblo dosti natančno izraženo, ker nemščina nema dveh končnic z istimi soglasniki. Vsa nemška pregiba, sklanja, stopnjava in sprega obsegata le končnice „e, en, em, er, es, (s), (est), (st), (et), (t)“, in predlog „ge“; torej so vsa obrazila lej ednozložna s samoglasnikom „e“, oziroma brez samoglasnika. V slovenščini ima že sama sklanja možnih samostavnikov več končnic z različnimi samoglasniki; kaj še potem sklanja drugih samostavnikov, pridevnikov in sprega glagolov mnogobrojnih vrst? Uvidno je torej, da se morajo končnice v slovenščini baš tako natančno izražati kakor deblo, ker pravo obliko besede označi le končnica. V nemščini pa pri vsem tem člen sklanjo, osobna zaimena pa spregi skor popolnoma značijo, in že ta posebnost nemščine dopušča bolj površno izražanje končnic. Slovenščina ima razen mnogovrstnih obrazil ogromno število drugih končnic, brez katerih je mnogokrat deblo brezsmiselno, ali koje pomen debla predvrgačujejo: iz teh pa izraščajo po sklanji ali spregi, po začiki zevi, po vmesnih

za pravega akademika, ki je bil med najmarljivejšimi pisatelji tega učenega zavoda, zato pa tudi od njega čisljen in češčen.

Mnogo je tudi storil za vseučilišče, zato so ga njegovi tovariši izvolili trikrat za dekana modroslovskega oddelka in sicer za šolsko leto 1851, 1856. in 1865., a 1854. leta podeljena mu je bila največa čast na vseučilišči, izvoljen je namreč bil za rektorja magnifica. Istega leta bilo mu je izročeno vodstvo znanstvenega izprševalnega poverjenstva za gimnazijalne učiteljske kandidate; to službo opravljal je do 1879. leta. — Jegovo toliko vsestrano in korenito delovanje znanstveno bilo je povod, ka ga je svetli cesar odlikoval 1862. leta častjo dosmrtnega zbornika gospodske zbornice in 1863. leta viteškim redom Leopoldovim, a 1864. leta dobil je po pravilih plemstvo dednega viteštva.

Popečitelj za nauk izročil mu je 1849. l. se stavo slovenskih čitank za viši gimnazij, katerim naj bi pridejal pregled slovenskega slovstva, kar je tudi dovršil, največ po trudu Ivana Navratila. — Miklošič je želel, da se šolske knjige slovenske porabe tudi za naše brate na Ogerskem; takisto hrvatske za ondešnje Hrvate, o čemur je pisal popečitelju za nauk grofu Thunu. Le mestoma in na malo časa rabile so se naše knjige na Prekmurskem; državni razdvoj je stvar za ogerske Slovence neugodno ukrenol in preti je odnaroditi.

Minister grof Thun, onda v skrbi za osnovne šole na Slovenskem, povprašal je izvrstnega detovoda in učenjaka Miklošiča, pa našega vladika Antona Slomšeka, zaslužnega strokovnjaka slovenskega šolstva, naj mu svetujeta, jeli bi bilo bolje, da se v osnovne šole uvede samo slovenščina, ali pa poleg nje tudi nemščina. Odlična Slovenca naj odločita. Miklošič se je izjavil samo za slovenščino, a Slomšek za obojstvo. Grof Thun odobril je Slomšekove nazore, a ne Miklošičevih. Ah kolika sreča za slovenski narod, da je popečitelj pritrdir Miklošičevemu nasvetu! naš mlajši zarod bi bil mnogo umnejši in značajnejši, nego je sedaj. Slomšek so na skrom spoznali, ka prave osnovne šole morajo biti čisto narodne kakor pri drugih naobraženih in napredovalnih narodih; materinščina je jedina umna in naravna podloga osnovnim učilnicam. Slomšek so preveč se ozirali na nesrečne in nenaravne razmere na Koroškem in odtod nejasen pogled za on odločevalni hip. — Raznih dob in narodov detovodi in vzbujatelji pritrjujo temu, ka v osnovnih učilnicah ima se poučevati jedino v materinščini, za učenje drugih tujih jezikov je mesto v srednjih učiliščih, namreč v realkah in gimnazijah, potem v viših mestanskih šolah, o čemur za svedoke navajam naslednje zvedence. Glasoviti ukoslovec Komenský vleva: „Vse se ima po prirodnem redu in najprvje v materinščini učiti; vsaki jezik se mora za se učiti, najpoprej dakako materinski jezik: vsakemu jeziku je treba odmeriti stanovito razdobje. Materinski jezik zahteva potrebito več let: osem do deset“; in

prirastkih, itd., zoper love pritakljine, ker pregiba zahteva mnogokrat premembo končničnih glasov. Množina slovenskih končnic je torej nebrojna, ko bi bila tudi debla jednozložna.

Dalje ima nemščina to posebnost, da skoro nobena soglasna skupina, izimši morebiti „sp“, ne more stati včasi kot sprednik včasi kot končnik debla. bl, br, dr, fr, fl, gr, gl, gn, kl, kr, kn, schm, schw, zw, itd. stojí le kot spredniki, nasproti pa rb, lb, rg, lg, rt, rd, ld, rk, lk, pt, bt, chz, mt, md, gt, gd, ng, nk, nd, nt, nz, ft, lf, mpf itd. le kot končniki debla; zatorej se more večidel že iz take soglasne skupine pravo mesto samoglasnika v deblu izpozna. V svrhu natančne zaznambe se mora že abeceda tako osnovati, da se vsak samoglasnik v vsakem soglasniku natančno označiti in soglasne skupine v jedno celoto združiti moreno. Bezenšekova abeceda tem zahtevam nikakor ne zadostuje; on jo je uvel v slovenščino nespremenjeno iz nemščine, le nekatere znake je podaril drugim glasovom. Če pa ta abeceda zadostuje nemščini, ne more zadostovati tudi slovenščini, ker sta si jezika popolnem nejednaka. Ta abeceda je tudi prouzročila, da je simbo-

na drugem mestu govoril: „Koga hoteti kak tuji jezik učiti, predno domačega zna, je ravno tako, kakor bi ti hotel svojega sina jeziti učiti, predno še more hoditi.“ (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 13. oktobra.

„Köln. Zeitg.“ je pred kratkim našim avstrijskim fakcijozom živo prigovaljala, naj popusti brezupni boj proti ministerstvu in večini ter naj si prizadevajo na vsak način pridobiti Poljake zase. Na ta predlog odgovarja „Gazeta Narodowa“ sledče: „Nemci naj nikar ne mislijo na takšno zvezo, vted katere bi se druge narodnosti pritiskale na steno ter naj raje opuste svoj sén o povrnitvi njihove nadvlade na Avstrijskem. Samo tedaj, ako bi hoteli Nemci pripomeli, da se odstranijo narodnostni spori, bilo bi jim mogoče pridobiti si Poljake. Sicer pa Nemcem ni upati in Poljaki so prepričani, da bi oni ne izpolnjevali svojih obljub, posebno, ker so se židovom čisto predali in s svojim Nemštvom samo še tržijo.“

V četrtek je Koroški deželni zbor svoja dela dovršil ter bil po običajnem načinu zaključen. Za regulovanje Zilje je dovolila dežela 418.202 gl. država da 474.200 gl. in 152.600 gl. nabrežni posestniki. — Deželni proračun kaže potrebščine 876.225 gl., mej drugim: za deželno kulturno 281.000 gl., za ljudske šole 338 gl. in za dobrodelne namene 153.000 gl.; pokritja 157.779 gl. Za primanjilje 718.446 gl. se dovoli razen 20%ne užitinske doklade na vino in meso še 43%na doklada na neposredne davke. V Koroški znaša torej deželna in zemljiski, odvezna doklada ogromno sveto 60% vseh neposrednih davkov. — Predloga o prenaredbi volilne reforme se je vzprejela v sledčem obsegu: Pri veleposestnikih mora znašati zemljiski davek štiri petine vsega davka; v volilni skupni mest in trgov se voli v vsakem mestu in trgu; vsaki, ki plačuje najmanj 5 gld. davka ali ki osebno voli v občinski zastop, ima tudi pravico voliti deželne zastopnike in v kmetskih skupinah se imajo volilni možje pomnožiti v soglaši z določbami državnega volilnega reda. Vsled teh določil dobi na Koroškem 12.000 oseb na novo volilno pravico, 600 oseb pa bi jo izgubilo; število volilnih mož pa bi se iz 502 pomnožilo na 715.

Kraljevi komisar na Hrvatskem, baron Rambert, je vnovič odredil nadložne stavbe, in sicer v Krajini, ter je zato odmenil 50.000 gld. Ob jednem je naročil, da se imajo zato uporabljati samo delavci iz onih krajev ter da se jim ima dnina proti izplačevati.

Vnanje države.

Prijavljeni dogodek na avstrijsko-rumunskem meji označuje se z merodajne strani kot zelo pretirani konflikt med ogerskimi žandarji in rumunskimi mejnimi stražniki, pri čemer se ni udeleževalo niti avstrijsko niti rumunsko vojaštvo. Žandarji so pregnali stražnike iz stražnice, ki je bila po njih sodbi avstrijska, ter so jih dovedli v Petrceni. Ta dogodek torej ne bude nikak predmet diplomatskim sporom.

Dopisnik iz Athen poroča v „Mosk. Vedom.“ o političnem mišljenju današnje Grške, katera

lično označevanje samoglasnikov jako nestalno in brez vse prave podlage. V Bezenškovej sistemi ni niti določeno, v katerem soglasniku, v spredniku ali končniku zloga, naj se samoglasnik označi, ker se to pravilo tudi nastaviti ne dá. Bezenšek izraža samoglasnik včasi v spredniku, včasi v končniku, včasi ga izrečno izpiše, včasi popolnem izpusti, včasi celo na drugem mestu izraža, kjer ga istinito ni; vse to pa brez stalne določbe, kakor nanašajo samoglasni znaki slučajno.

Slovenskej stenografiji gotovo mnogo bolj prisluje označevanje samoglasnika v spredniku zloga, nego v končniku; ne le, da se zlogi istinito tako izgovarjajo, temveč inače bi se vsak konečni samoglasnik izpisati moral, ker bi ne imel naslednika, v kojem bi se označeval. Slovenščina pa ima mnogo več oblik s končnim samoglasnikom, kot s soglasnikom; v sklanji nekaj čez dve tretjini, v spregi tri četrtine. Nasproti se pa v slovenščini nahaja tako skromno število besed z začetnim samoglasnikom, — izimši s predlogi sestavljene, koje dobivajo pa itak svojo lastno pisavo — torej prav redkokrat treba pisati samoglasnik nesestavljenih besed. Bezenškova

stoji s svojimi nastojanji in simpatijami baje na strani Balkanskih kristjanov in Rusije, dasi si evropska diplomacija vedno prizadeva Grško posebno z Rusijo razdvojiti. Dopisnik priobčuje razgovor z jednim najuglednejših grških politikov, ki se je o eventualnem sporu med Rusijo in Avstrijo tako le izjavil: „Politika Grecije je tako jednostavna. V naših narodnih težnjah in dejanskih tradicionalnih simpatijah bi nas mogla samo Angleška zavirati, katera nas s svojim brodovjem lahko zatare, kakor se je to zgodilo v Krimskoj vojski l. 1854. Če pa stoji Angleška na strani Rusije, ali če bi ob vojni Rusije z Nemčijo in Avstrijo bila le samo nevtralna, je naše mesto ondi, kjer so naši prostovoljci ob Krimskoj vojni se bili, — na strani Rusije. Nam ni nič premišljati z volitvijo naših zaveznikov, oni so nam določeni po zgodovini in po ozkej bratskej zvezi z Balkanskimi kristjanji. Mi ne bomo nikdar pozabili, da so nam ob času našega ustanka Avstriji stali v vrstah turške policije nasproti in da se je z Adrijanopelskim mirom vsled zadnje ruske vojne utrdila naša neodvisnost...“ — Grško zastopstvo v Cetinji povekšale se je v legacijo.

O uzrokih demisije španjolskih ministrov poroča se iz Pariza, da je bil španjolski poslanik od svojega ministra vnanjih stvari dobil instrukcijo, da naj stavi nove zahteve za poravnanje kraljevega razdaljenja in če se mu ne izvrši, da naj ostavi Pariz. Ker je pa španjolski ministerski sovet dolične nasvete vnanjega ministra zavrgel, je dal ves kabinet svojo ostavko, katero je kralj tudi vzprejel. Ker pa se bode Sagasti zopet naročili sestaviti nov kabinet, smatrajo v Parizu to zadevo skončano. Tudi se poudarja, da bi Francija ne bila dala nobene zadostitve več.

Dopisi.

Iz Zagreba 12. okt. [Izv. dop.] Iz nimno naše stanje pod kraljevim komisarom se bliža koncu in zdaj se vrti vprašanje jedino še okolo osobe prihodnjega hrvatskega bana, za katero čast se v sedanjih kritičnih okolnostih nikdo ne trga, temveč se je izogiblje in brani vsak ne zadosti elastičen Hrvat, sluteč, da bodo prihodne volitve v sabor razispale sedanje vrlo elastično, Magjarom prijazno večino in silno pomnožile stranko Starčevičeve. — Magjari so dogospodarili na Hrvatskem, pa če pride zdaj baron Rauch ali grof Khuen ali Inkey, večine ne bo tako lahko dobil, ker se bo vsak volilec branil gulaša, a brez obligatnega gulaša ni bila razen pod banom Mažuranićem mogoča Magjarom prijazna večina, pa še tačas zamo saradi grozne apatije, ki je bila nastala med narodom, ko je videl, da so najodličnejši njegovi zastopniki popustili opozicijo ter šli zobat koruzo iz magjarskih jasel.

Sicer menijo Magjari in trdijo, da hrvatski sabor ni parlament, a ban hrvatski da je činovnik ogerske vlade, pa če nema večine v saboru, nič ne deje. Torej bodo hrvatski štipendisti v Budimpešti kakor doslej pobirali svoje dnevnice, David se bo povratil na svoje mesto v Zagreb, na finančne zgrade bodo se obesili mutasti grbi brez magjarskega napisa pa tudi brez — hrvatskega, a narod hrvatski,

Dalje v prilogi.

ponesrečena abeceda pa to za slovensko stenografijsko neobhodno potrebno uredbo zabranjuje, kar bomo razvideli iz naslednjih izgledov. V označevanje samoglasnika „a“ služi Bezenšku krepka poteza, za „o“ povekšan izbok, za „i“ po večem visoki, za „u“ nizki položaj, za „e“ ozko posredne stapljanje; pa niti jedno teh pravil se ne izvršuje z doslednostjo. Ni mogoče pisati zlog „ta“ (tat, tast, pataka, samsota, delata itd.), ker se po Bezenšku „t“ ne sme osenčiti ali zatemniti, akoravno je mej vsemi znaki najspodbnejši za osenčenje; zakaj v tem oziru ni krenil po Stolzevej ali Brautovej naredbi, je neumevno. Baš tako ne more pisati zlog „so“, „jo“ (sok, sol, solata, meso, roso, jok, pišejo itd.), ker se „s“ kot odprta zanjka, „j“ kot ravna črta ne more nadalje izbočiti. Največe zapreke pa dela premembra položaja za „i“ in „u“. Bezenšek ima v svoji abecedi nekaj znakov, kajim je že prvotni položaj nad ali pod črto odmenjen, nekaj pa, ki črto prerezavajo (c, z, š, ž, t, šč, šč itd.). Taki znaki gotovo ne morejo položaja premenjavati.

(Dalje prih.)

ki si je izvolil take zastopnike, kakeršne ima, bo trpel še na dalje kakor do sedaj in mir bo vladal po hribih in dolinah, vse jedno, če bode ban Rauch, Khuen ali Inkey, ali kdo drugi.

Najnovejši dogodki v kranjskem deželnem zboru so vse misleče tukajšnje Slovence razčarali in postopanje narodne večine nas je naravnost osupnilo; če so že hoteli storiti komu ljubav naši poslanci, so mogli samo glasovati, govoriti ni bilo čisto nič treba, niti g. Kersniku o elasticiteti, niti g. Šukljeju o svojem mučeništvu, ker se slaba stvar ne da lahko zagovarjati in tudi g. Grasselliju ni bilo treba tako hudemu biti nad galerijskim občinstvom, ker brez slovenskega občinstva je naša narodna stvar a priori izgubljena. Mi, ki smo se tako po otročje veselili za časa volitev nad srečnim (?) uspehom, zdaj ne vemo, zakaj da smo se veselili. Če bo „kranjski narod“ tako delal, potem ne vemo, kaj bo „štajerski, koroški, goriški, tržaški itd. narod“ počel brez zanesljivih voditeljev, na katere bi se mogel zanesti, od katerih bi se smel nadejati pomoč v svojih nadlogah, stiskah in težavah. — Kdor trdi, da bosta Dežman in Schrey kranjskej deželi na korist, ne na škodo, če ostaneta v deželnem zboru, bi nam imel to dokazati; mi, ki ne gledamo za kulise, kaj takega nikoli verjeli ne bomo, niti verjeti ne moremo. — Pokojni Vincenc Klun mi pride na misel, ki se je kazal iskrenega Slovence in se je dal tudi nekoliko preganjati od ministerstva, nazadnje je pa postal — dvorski svetnik. Bog varuj, Bog čuvaj siromašni naš narod takih Klunov!

Iz Mozirja, 12. okt. [Izv. dop.] — Želja, ki se je gojila že dlje časa v prsih Savinčanov, sesebno Savinjskih Sokolov, namreč da naj bi se omislila društvo „Savinjskemu Sokolu“ zastava, izpolnila se nam je letos povoljno. — Akoravno smo se letošnje poletje z nekako bojaznijo poprijeli misli, da bi počeli v to svrhu pri rodoljubih in članih „Sav. Sokola“ nabirati prostovoljnih darov, vendar danes z veseljem konstatujemo, da je bila naša bojazen odveč, kajti na pismene naše prošnje, s kojimi smo se obrnili do rodoljubov po Dolenjem Štajerskem, odzvalo se jih je do sedaj že nad tretjino in nadejamo se, da nam tudi še ostali naprošeni prihitite s svojimi darovi v kratkem času na pomoč. Sosebno čestita duhovština prihitela nas je v našem podjetji gmotno podpirat; ona je v istini uneta za naše mlado društvo. — Zastava se je naročila in slavnost nje blagosloviljenja vršila se bode v velikem slogu prihodnje leto v Mozirji, najbrže Binkoštne praznike, ker je radi vnanjih gostov neobhodno potrebno imeti za slavnost dva dni na razpolaganje.

— V ta namen tedaj bode treba nabrati še obilo novcev; mnogo truda in dela bodo stale obširne priprave in isti čas naj bodo obrnene oči vsega slovenskega naroda v naš kraj. Pri tej slavnosti bode nam dana tedaj tudi najlepša prilika, pobratiti se s sorodnimi nam brati Hrvati ter Slovenci s Kranjskega, Koroškega, Goriškega in Primorja. Mi dolenje štajerski Slovenci pa se potrudimo, da jim napravimo bivanje v našej sredini kolikor mogoče prijetno, in udeleženci slavnosti smejo preverjeni biti ob vsem potu najiskrenjšega vzprejema. Preteklo je že mnogo let, odkar so se iz vseh krajev zbrali Slovenci na taboru v Žavci; takrat smo sčano prisegali, da hočemo zvesti ostati svojej domovini. Tudi naša slavnost v prihodnjem letu naj znači drugi tabor v Savinjski dolini! Ker pa bode ta slavnost za Savinjsko dolino in vso dolenjo Štajersko posebnega pomena, opozarjam na njo že danes Slovence iz vseh krajev širje naše domovine, kakor tudi naše brate Hrvate. Treba je, da vzbudimo narodni živelj po vsem Dol. Štajerskem in tako prepodimo z združenimi močmi nasprotni nam duh nemčurški iz vseh kotov. Mi tukaj ne bodo držali križem rok, nego delali bodo z vsemi svojimi močmi, da se ta slavnost tudi dostojno izvrši. Sokolska društva, slovenska in hrvatska, pa so v prvej vrsti na svojej časti angažirana, da se omenjene slavnosti udeležte polnoštevilno. V kratkem se taistim naznani slavnost po oficijalnem potu.

Pri tej priliki naj Vam tudi omenim, da se je nas Mozirjanov polastila grozna razburjenost, ko

smo čitali v Vašem cenjenem listu, da so se volitve v velikem posestu po národnih (!) poslancih potrdile.

Mi sicer ne gledamo za kulise, a naša narodna čut je doslej še vedno pravo pogodila, in ta narodna čut navdušuje se samo za hrabro neupogljivo šestorico in njeno hrabro ponosno obnašanje. Živeli dr. Vošnjak, dr. Zarnik in Svetec in njih trije drugi! Slava!

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Zagraški na Kranjskem 100 gold. za napravo novega križevega pota in drugih cerkvenih predmetov.

— (XI. seja deželnega zбора kranjskega) trajala je javno le $1\frac{1}{2}$ uro. Reševalo so se razne peticije in dovolile razne občinske priklade. Poslanec Braune iz Kočevja dobil je 14 dñij odpusta. Poslanec dr. Samec, ki je obolel, ni mogel utemeljevati svojega samostalnega predloga. Predlog se je razdelil tiskan v zbornici, kakor ga je dr. Samec stavil v slovenskem jeziku. To je dalo dr. Schrey-u, povod da se je takoj potegnil „für das bedrohte Deutschthum in Krain“ češ, da bi bil moral dr. Samec svoj predlog prevesti na nemški jezik, in da naj se opozori, da to stori do prihodnje seje, kajti inače, pravi dr. Schrey, bi se za svojo osebo ne mogel udeleževati razgovora o njem, ker se morajo vsi taki predlogi staviti tudi v nemškem jeziku. Poslanec dr. Poklukar pa ugovarja temu mnenju. Vsak poslanec stavi svoje predloge v katerem jeziku mu draga, slovenski ali nemški. Ako gospod predgovornik ne zna slovenski, se bode v odseku lahko poučil o zadržaji predloga. Konečno še le, ko bi se sklenila prenaredba postave, predložil se bo postavni načrt v obeh jezikih. Ob $1\frac{1}{2}$ uri prične se tajna seja, ki je trajala do $\frac{3}{4}$ 2. uro popoludne. V terno za mesto opravnika v posilnej delalnici je izbran na prvem mestu g. Alojzij Poljanec, odvetniški koncipijent na Ptui; na drugem mestu: gosp. Fran Zajec, c. kr. uradnik pri finančnej direkciji, na tretjem mestu pa gosp. Viljem Urbas, kontrolor v deželnej bolnici. Deželnim knjigovodem imenovan je bil gosp. Fran Ravníkar, deželnim blagajníkom gosp. Dragotin Žagar.

— Stara slovenska tradicija je bila, in doslej merodajna, da se nemškutarji ne jemljó v deželne službe. A kakor se vidi, so te tradicije sedaj o veljavo in prodrio je mnenje g. dra. plm. Schreya, ki se je zavzemal za starega nemčurja Urbasa, da je prišel v terno. Ako je bilo nekaterim našim ljudem res do tega, da se v terno stavi nemčur, naj bi bili vendar rajši posegli po dosejanjem pristavu, ki ima vsaj več sposobnostij.

— (Volilna reforma) pride v torek v deželnem zboru na vrsto. To bode četrtokrat. Radovedni smo, bode li — tandem aliquando — rešena.

— (Oh o!) Ravníkar se nam pripoveduje, da se je od strani nekega poslanca dal deželnim uradnikom precej jasen migljaj, naj nikar ne kritikujejo glasovanja v redutnej dvorani. Bravissimo, položaj pestaja čim dalje interesantnej!

— (Grofa Taaffe-a) ne bode v Istro. Brzjavno se namreč z Dunaja iz merodajnih krogov poroča, da so vse vesti o tem potovanji izmišljene. Prav žal nam je, da moramo uničiti Istranom živabne nade, katere so gojili v tej zadevi, nič manj pa tudi došle nam dopise, mej slednjimi i onega z napisom: „Dve govorici.“

— (Umrl) je včeraj na graščini na Igu g. Maria Josef grof Auersperg, c. kr. tajni svetnik, član gospodske zbornice itd.

— (Konfiskacija.) C. kr. državno pravništvo zaplenilo je danes 15. in 16. štev. „Šrata“ zaradi članka z napisom: „Razni glasovi po verifikacijski debati.“ Uredništvo „Šrata“ navajalo je razne izreke in glasove občinstva, a prezirlo pri tem, da je naposled odločilen le glas — g. državnega pravnika, ki pravi, naj se verifikacijska debata pri miru pusti. — Sinoč je jednaka osoda zadela Cmokavzar-Bencelja.

— (Umrl) je predvčeraj v Ljubljani g. Matjaž Schreiner, pasar in srebrnar, 72 let star. Pokojnik bil je rodom Nemec, a tak, kakeršnih bi želeli mnogo mej nami. Po svojem mirnem in vseskozi poštenem in pravičnem ravnjanji pridobil si je splošno spoštovanje, bil je član ravnateljstva pri pomembnem društvu, pri društvu rokodelskih pomagačev in sploh zavzet za splošno koristne naprave. Labka mu zemljica!

— (Vodovodni odsek) mestnega zboru Ljubljanskega imel je dne 11. t. m. sejo, v katererj se je na znanje vzel poročilo mestnega župana o izpeljavi dosedanjih sklepov odsekovih ter določila minimalna višava, v katero bode potreba vodo vzdigovati, da se bo mogla napeljati v najviša in najviše ležeča poslopja. — Kakor se nam poroča, prevzel je namestni ravnatelj državnega geologičnega zavoda na Dunaju dr. Dionizij Štur načelo, da potem ko se rešijo vsa pravtua vprašanja, kar se je vgori omenjene seji zgodilo, poda vodovodnemu odseku o dobavi vode svoje mnenje kot veščak in je izrekel tudi pripravljenost, pomagati mu pri izpeljavi vodovoda s svojim svetom. Mestni magistrat razposlal bode te dni po načelniku vodovodnega odseka izdelano okrožnico, tikajočo se vodovala, vsem hišnim posestnikom Ljubljanskim in s tem je storjen v tej zadevi že važen korak, ki vsakakor opravičuje nado, da se utegne že prihodnje leto začeti upeljavati vodovod. To bi nas pa tembolje veselilo, ker je prejšnji nemškutarski mestni zastop, kateremu je sploh manjkalo smisla za praktično delalnost, hodil okolo te naprave, ko mačka okolo vrele kaše.

— (Svarilo). „W. M. P.“ prinaša v svoji zadnji številki gledé na to, da je pritok k medicinski fakulteti na Dunajskem vseučilišči letos posebno in izredno velik, na one dijake, ki se hočejo zdravniškemu stanu posvetiti, to je ki hočejo studirati medicino, svarilo, da naj prej dobro pomislijo, kaj storè, in omenja ob jednem, da bi bilo le onemu v zdanju času svetovati študirati medicino, ki ima dovolj materialne podpore, in ki čuti v sebi dovolj duševne in fizične moči, započeto težko delo tudi z uspehom dokončati. Kajti posamezne vednosti (dogtrine) medicinične vede so v zadnjem času tako narrantle, da jih dijak z navadnimi duševnimi močmi težko premaguje, in da nobeno študiranje ne zahteva toliko napenjanja svojih močij in toliko pozitivovalne pridnosti, nego baš ono medicine. Končno omenja in opisuje žalostno stanje zdravnikov (izimši le nekatere) pristavlajoč, da se zdravniški proletarij zmiraj bolj širi in množi. Seveda, temu je kriva največ država, ki se kaj malo briga za zdravniški stan, akoravno bi morala že v lastnem interesu na to delati, da se zdravnikom eksistence omogoči, ako hoče, da bodo ti za splošni blagor tudi kaj storiti mogli. Nam se dozdeva ono svarilo umešno in o pravem času izgovorjeno, akoravno zdravniške razmere mej Slovenci še neso tako žalostne kakor po drugod in dasi zdravnikov po deželi zmiraj še pomanjkuje. A to le na deželi, v mestih posebno v Ljubljani pa je število zdravnikov res visoko, in želeti bi bilo, da bi slavna vlada tudi tukaj kaj storila, to je, da bi zdravnikom po deželi veče plače priskrbel — ne pa po 150, 200 gld. kakor dozdaj. Potem se bodo zdravnički tudi na deželi radi naseljevali in ne bo treba kmetu 5 do 6 ur daleč po zdravniku hoditi. Do tistega časa pa naj velja pri Slovencih gaslo: „Svoji k svojim!“

— (Razpisani službi.) Začasnega okrajnega komisarja eventualno vladnega koncipista za Kranjsko. Prošnje do 28 t. m. — Okrajnega pristavka (IX razred) v Škofji Loki. Prošnje do 27. t. m.

— (Na štev. 83) je Tržaška loterija v Mariboru izplačala 20.000 gold. To je sigurno dobra investicija, kajti odslej pojde ljudje v loterijo, kakor čebele na med.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 13. oktobra. „Journal Officiel“ objavlja nagovore povodom pričetka pogajanj o francosko-avstrijskej trgovinskej pogodbi. Minister vnanjih zadev pozdravil je avstro-oger-

skega odposlanca poudarja korist za obe državi, ako se na mesto sedanjega provizorija uvedo trajne, bolj liberalne razmere. Naglaša je, da je francoska vlada odkritosčno spravljivega duha. Hoyos je odgovoril: Avstro-ugarski odposlanci prošinjeni so istim spravljivim duhom ter žele v smislu instrukcij svoje vlade ravno tako živo, da se napravijo bolj liberalne razmere, ki bodo pospeševale utrditev obestanskih dobrih odnosa. Kuefstein izrazil je željo in nado, da bi se pogajanja dobro dovršila, ker zahtevajo interesi obeh držav, da se napravi konec sedanjemu začasnemu stanju, ki se nikakor ne strinja s premembami, ki so se nedavno od večine velevlastij uveli glede carinske sisteme.

Budimpešta 13. oktobra. (Spodnja zbornica). Finančni minister predloži budget za 1884. Vsi izdatki proračunjeni so na $329\frac{2}{10}$ milijonov, v primeri s prejšnjim letom za $4\frac{1}{10}$ milijona manj. Vseh dohodkov $308\frac{8}{10}$ milijona, deficit $20\frac{3}{10}$ milijona, tedaj proti prejšnjemu letu za $3\frac{7}{10}$ milijona manj.

„AZIENDA“.

V seji Dunajskega mestnega zbora, ki je bil 21. pr. m., sklenilo se je na predlog referenta dr. Gribala, da se zavarovanje mestne hiše za shranjevanje blaga od „Aziende Assicuratrice“ odda za ono isto premijo „Azienda austrijsko-francoskemu društvu za zavarovanje proti elementarnim negodam in nesrečnim slučajem osnovanem na delnice“. „Azienda austrijsko-francosko društvo za zavarovanje na življenje in rente“. V 29. dan pr. m. vršilo se je prvo občeno zborovanje pod predsedništvom kneza K. Jablanovskega in v prisotnosti 22 delničarjev zastopajočih 272 glasov. Računska poročilo je raztolmačil ravnatelj dr. Klang ter zadostuje to poročilo v vsakem obziru popolnoma. Iz tega poročila povzamemo da je 31. decembra 1882 l. bilo 36:255 pravnoomočnih pogodb z gld. 28,098.605:87 zavarovalne svote in gld. 59,488:97 za rente veljavnih, a osiguralni fond za omenjene svote izračunan je z največjo natančnostjo ter znaša gld. 7,433.521:26. — Bilanca kaže prebitka gld. 172808:82, od katerih se je preložilo gld. 31013:65 za prihodnje leto, a oddalo se je gld. 17280:88 rezervnemu fondu in gld. 75083:93 specijalnemu fondu. Generalni zbor potrdil je računsko poročilo in bilance, dal vodništvu in ravnateljstvu absolutorij in potem izpremenil društvena pravila v nekaterih nevažnih točkah.

Tudi „Azienda“, austrijsko-francosko društvo za zavarovanje proti elementarnim negodam in nesrečnim slučajem, ki po pravilih bilanca še le 31. decembra 1883 l. izdal je uže zdaj poročilo o svojem delovanju in dobi od 1. junija 1882 l. do 31. majnika 1883 leta.

Premijski dohodki v oddelku za zavarovanje proti nesrečam po ognji so, ne glede na premije za poznejša leta a z rezervnimi premijami društva „Azienda Assicuratrice“ vred znašali gld. 2275148:16. Vseh dohodkov tega oddelka je bilo gld. 26674:32:61, a izdatkov (vred s premijami za sozavarovanje in škode, kar znaša gld. 1036056:93, provizija in upravnštvo gld. 533742:34) gld. 1569799:27; odbivši sveto pripadajočo sozavarovalcem, ostane za premijske in škodninske rezerve do 31. maja 1883 gld. 810119:31. Zavarovanje proti negodam nastalim po toči kaže dohodkov gld. 704923:96, a izdatkov gld. 685268:80, a zavarovanje za sigurnost prevažanja kaže dohodkov gld. 1654576:3, izdatkov gld. 123050:3, torej odpada tudi iz tega oddelka za premijske in škodninske rezerve gld. 36797:70. Odbivši upravniske troške znašajoče gld. 148530:16, ostane za prvo leto prebitka gld. 201046:63. (660)

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek	9854 gld. 69 kr.
Šuler Fran, ravnatelj normalke v Zagrebu	1 " — "
Fran Selak, žurnalista v Zagrebu	— " 60 "
Ribnica $13 \times 13 \times 13 = \frac{1}{15}$. 12.	1 " 69 "
Ravnikar Franc v Ljubljani	5 " — "
Iz Sarajeva:	
Fran Oblak, računski svetnik	2 gld. — kr.
Janko Pogorelec, računski oficijal	1 " — "
Vkupno	3 " — "
Fran Lenček, posestnik na Blanici	4 " 10 "
I. Hanel v Olomouci	— " 20 "
Zastopnika „Slavije“:	
Kažimir Jel. v Kastvu — „ 46 "	
Mih Ferjan v Mari-boru	1 " 90 "
Vkupno	2 " 36 "
Občanska založna v Oslavanech	2 " — "
Iz pušice v kavarni „Karl“	— " 46 "
Florijan Bečak, farař v Vel. Šenici	3 " — "
Zastopnika „Slavije“:	
Ivan Grabav v Stebnu — gld. 25 kr.	
Jos. Janečić v Lješah	1 " 82 "
Vkupno	2 " 08 "
Iz pušice v gostilni pri „Slonu“ v Kranji Damijan Kurent, zastopnik banke „Slavije“ v Krškem	30 " — "
Na igralnih mizah Ljubljanske Čitalnice v mesecih juliji in avgustu nabranih	5 " 51 "
Zmagoslav Rohrman, bivši zastopnik banke „Slavije“ v Novem Mestu	13 " 24 "
Zastopnika banke „Slavije“:	
Valentin Kofol v Kanalu	13 " 40 "
Peter Majcen v Hočah	30 "
Vkupno	10 "
Dr. Paul Turner v Budapešti	5 " — "

Zastopniki banke „Slavije“:	
Ant. Uršič v St. Vidu — gld. 53 kr.	
Mirosl. Prelec v Komnu 1 " 18 "	
Josip Mrhar v Dolenjej 4 " 17 "	
Vasi	5 gld. 83 kr.
Terezija Bartol v Zagrebu	1 " — "
Vkupno	9954 gld. 6 kr.

Tujci:

dne 12. oktobra.

Pri **Slonu**: Kaiser z Dunaja. — Doxat iz Postojne. — Breuninger iz Trsta.
Pri **Malici**: Weidinger z Dunaja. — Josef iz Berlinia. — Reiss iz Monakova.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
12. okt.	7. zjutraj	734:73 mm.	+ 6:0°C	sl. jz.	megl.	0:00 mm.
	2. pop.	734:49 mm.	+ 14:6°C	sl. svz.	jas.	90 "
	9. zvečer	735:66 mm.	+ 7:4°C	sl. svz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura + 9:3°, za 2:7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 13. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 50 kr.
Srebrna renta	79 " — "
Zlata renta	99 " 35 "
5% marčna renta	92 " 90 "
Akcije narodne banke	841 " — "
Kreditne akcije	289 " 80 "
London	120 " 10 "
Srebro	— " — "
Napol.	9 " 52 "
C. kr. cekini	5 " 69 "
Nemške marke	58 " 80 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 120 "
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld. 167 "
4% avstr. zlata renta davka prosta	99 " 25 "
Ogrska zlata renta 6%	119 " 40 "
" papirna renta 5%	87 " 45 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	86 " 10 "
Dunava reg. srečke 5%	104 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	114 " 75 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118 " 75 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	103 " 30 "
Kreditne srečke	100 gld. 168 " 75 "
Rudolfove srečke	10 " 19 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 107 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. y.	224 " — "

Preselitev mokarije.

Podpisani zahvaljuje se za dosedanje naklonjenost ter naznanja, da se je s **prodajo moke** iz Cojzove hiše na Bregu **preselil na sv. Jakoba trg v Virantovo hišo** ter se priporoča tako svojim dosedanjim častitim obiskovalcem kakor slavnemu občinstvu sploh.

S spoštovanjem

Andrej Dolinar,
mokar.

Dunaj! Paris! London!

Čujte in strmite!

Oskrbništvo mase falirane „velike anglo-britiške srebrininske tovarne“ prodaje vso čiherno robo pod pravo ceno. Če se pošlje ali poštno povzame 8 gld. 70 kr., dobi se lična mizna oprava iz čistega najfinješega anglo-britiškega srebra (katera je veljala prej več kot 40 gld.) in dobi vsak naročnik pismeno garancijo, da ostane jedilno orodje 10 let lepo belo.

6 namiznih nožev z izvrstim jeklenim rezilom,
6 pristnih anglo-britiških srebrnih vilic iz jekla,
6 masivnih anglo-britiških srebrnih žlic,
6 finih anglo-britiških srebrnih žličic,
1 teška anglo-britiška srebrna zajemalnica za juho,
1 masivno anglo-britiška srebrna zajemalnica za mleko,
6 izvrstnih anglo-britiških srebrnih vilic podstavkov,
6 namiznih anglo-britiških srebrnih žličic za pojutnik,
6 pristnih anglo-britiških srebrnih vilic za pojutnik,
1 izvrstna posodica za poper ali sladkor,
6 lepih masivnih čašic za jajca,
6 najfinješih anglo-britiških srebrnih žličic za jajca,
1 krasen anglo-britiški srebrni podstavnik 30 cm. dolg.
1 cedilo za čaj, rajbolje vrste,
2 izborna namizna salonska svečnika,
61 kosov, ki veljajo le 8 gld. 70 kr.

V dokaz, da moje oznanilo

■ sti sleparški. ■

se tu javno obvezem, da vzamem blago, aka ne ugaja, brez ugovora nazaj; torej je vsako naročilo brez risice.
Kdor hoče tedaj dobiti dobro in solidno blago, ta naj se, dokler je še kaj v zalogi, zaupljivo obrne do
J. H. Rabinowicz-a, Dunaj.
Central-Depôt der Anglo-Brit. Silberfabrik II., Schiffamtsgasse 20.

Suslikni prašek za našteto orodje dobiva se tudi pri meni, po 15 kr. škateljica.

Filijale: v Parizi, Londonu.

Slika pesnika S. Gregorčiča,

keršna je bila v zadnji številki „Skrata“, doba se na fin. in močen papir tiskana v „Narodnej tiskarni“. — Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Zdatno znižane cene.

Kava

neposredno iz Hamburga

razpoljila kakor znano v izvrstni kvaliteti

Karol Fr. Burghardt, Hamburg,

v zakljih po $4\frac{3}{4}$ kg. netto, poštnine prostoz zavirkom vred nemudoma po poštnem povzetju.

5 kg. av. v. gld.

Mooca, pristno arabska, plemenita " " " 6.30

Menado, izvrstnega okusa " " " 5.40

Perl-Ceylon, kako fina in mila " " " 5.40

Melange (zmes), posebno priporočati " " " 5.30

Ceylon Plantation, kako slastna " " " 5.—

Java, zlatorumena, kako fina " " " 4.70

Cuba, modrozelen

Vence za gomile
iz umetnih cvetlic
in trakove z napisimi
oskrbuje točno in cenō v vsakeršnej
izpeljavi (656—2)
J. S. BENEDIKT
pri „Spinnerin am Kreutz“.

Za premogokop

išče se podjetnik,

ki zamore v dveh mesecih najeti 40 spretnih, če možno ne-oženjenih kopadev. Podrobnejši pogoji javijo se pisemno na ponudbe, koje vzprejema do 20. t. m. upravnštvo tega lista. (662—1)

■ Proda se ■
težak dvouprežen voz
s trugo in diro
pri (657—2)
sodarji Bajer-Ji v Gradišči.

■ Proda se,

najljubše vse ob jednem, **22 notranjih in zunanjih okenj z okviri** vred, vse dobro ohranljeno in pa **7 sobnih vrát** dvojnozapornih. (650—2)

Vaso Petričič v Ljubljani.

Prodaja vina.

Zalogo prav dobrega belega Ptujskega vina
15 startinov 1878. in 1879. letnika po 100 gld.
10 " 1880. " 80 "
20 " 1881. " 60 "
in **50 lepih sodov-polovnjakov** po 4 gld. 50 kr.
ponuja (640—6) R. Sadnik v Ptui.

Že 44 let izkušeno!

Najboljše in najcenejše vino čisteče, posebno pa

vino zboljšujoče sredstvo

je pristna francoska žolca (galerta). — Dobiva se vedno pri

A. Hartmann-u.

v Ljubljani, v Tavčarjevi hiši. (495—11)

Navod za uporabo brezplačno.

Vzpomladno čiščenje krvi

s svetovno slavnim pristnim

Pagliano - Širupom.

V steklenicah po 1 gld. 20 kr. dobiva se pristno samo pri (291—8)

G. Piccoli-ji,

lekari „pri angelji“, v Ljubljani, na Dunajski cesti.

Berolin. ● IVAN HOFF, c. kr. dvorni fabrikant sladnih preparatov na Dunaji. ● St. Peterburg.

Ivana Hoffa

Zdravilno pivo iz sladnega izlečka.

Proti občnemu oslabljenju, bolečinam v prsih in želodcu, sušici, redkej krvji in nerednim opravilom spodnjetelesnih organov, izkušeno krepilo za okrevojoče po vsakej bolezni. Cena steklenici 56 kr.

Zasluzni diplom mejuarodne zdravstvene razstave v Londonu 1881. leta za medicinske tvarine in aparate v pospeševanje zdravja.

Podpis:

Nj. veličastvo kraljice Viktorija angleška. — Nj. kr. visokost vojvoda Edinburški. — Spencer, predsednik razstave. — John Eric Erichsen, načelnik odbora. — Mark. H. Judge, tajnik.

Ivan Hoffov

Koncentrirani sladni izleček.

Za bolne na prsih in plučah, zastarel kašelj, katar, bolezni v grlu. — Sigurnega uspeha in zelo prijetno za uživati. — V flaconih po 1 gld. in po 60 kr.

Proti kašlju, hripavosti, bolečinam v prsih in želodcu, oslabljenju, sušici, slabej prebavljljivosti, najuspešnejše krepilno sredstvo za okrevojoče po vsakej bolezni.

58 krat odlikovano. ● Ustanovljeno 1847.

Ivana Hoffa

Bonboni iz sladnega izlečka za prsi.

Proti kašlju, hripavosti, zastizenju nepresegljivo. Zaradi mnogoterih posnemanj naj se pazi na višnjev ovitek in varstveno znamko pristnih sladnih bonbonov (slika izumitelja). Višnjevih zavitkih po 60, 30, 15 in 10 kr.

Ivan Hoffova

Sladna čokolada.

Jako redilna in krepilna za osebe slabotnega telesa in živecer. Zelo okusna in posebno priporočati, kjer je zauživanje kave ker vzburajoče zabranjeno. Zavoj $\frac{1}{4}$ klg. po 1'80 gl., 90 in 60 kr.; zavoj $\frac{1}{3}$ klg. 2'40 gl., 160 gl. in 1 gl.

Ustanovljeno 1847.

Izumitelju in jedinemu izdelovalcu pristnih preparatov iz sladnega izlečka, gospodu

IVANU HOFF-u, c. kr. dvornemu založniku, c. kr. svétniku,

dvornemu založniku skoro vseh evropskih suverénov, Dunaj I., Tovarniška zaloge: Graben, Bräunerstrasse 8., tovarna: Grabenhof, Bräunerstrasse 2.

Priznavanja in naročila visocih in najvišjih oseb leta 1882.: Cesarski visokosti nadvojvoda Karol Ljudovik, nadvojvoda Friedrich, kr. visokost princ Wales-ki, princesa de Ligne, vojvodinja Oldenburška, princesa Reuss, gč. pl. Ferenczy, čitalnjica Nj. veličanstva naše presvetle cesarice, angleška bonne (varuhinja) Nj. cesarske visokosti princeze Marije Valerije, obitelj Metternich, Clam-Gallas, Karacsnyi, Baththyanyi, Rommer, nj. vzzviš. fcm. Filipovič, grof Wurmbrand itd. itd. — Priporočano po zdravniških prvakih, profesorjih dr. Bamberger, Schröter, Schützler, Granichstätten in mnogo drugih Dunajskih.

Pet najnovejših poročil in zahval za ozdravljenje meseca septembra 1883. z Dunaja in z dežele.

Stotisočeri, ki so že nad vsem obupali, bili so rešeni po Ivan Hoffovih sladnih preparatih (zdravilno pivo iz sladnega izlečka), da so zadobili nazaj ljubo zdravje ter se ga še zdaj veselé. (Samolastno izrečene besede ozdravljenih.)

Vaše blagorodje!

Celo leto sem trpel na mučenem želodčnem kataru in kašiji: zaman so bili vsi leki, dokler nesem rabil Vaših izvrstnih Ivan Hoffovih sladnih preparatov. Čez nekaj mesecev izostane kašelj, tek se vrne, in moje zdravje je bilo po Vašem Ivan Hoffovem zdravilnem pivu iz sladnih izlečkov popolnoma popravljeno. Vzprejmite mojo iskreno zahvalo. Ob jednem priložim zahvalo v ogerskem jeziku, razglasite jo po širnem svetu.

Mežčkovac haza.

Dr. Alojzij Nagy, župnik.

Vaše visokorodje!

Prosim Vas, da mi takoj kakor hitro možno pošljete 13 steklenic Vašega Ivan Hoffovega zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in dva zavoja sladnih bonbonov po poštnem povzetju. Z veseljem konstatujem, da Vaše fabrikate prav rad rabim, ter da mi ugajajo in koristijo. Z visokim spoštovanjem

St Andrej pri Beljaku, 5. septembra 1883.

M. pl. Peichl, vodjeva soproga.

Zdravniško priznanje.

Častno mi je Vam naznanjati, da so se Ivan Hoffovi sladni preparati doslej pri vseh mojih bolnikih, kateri so že dolgo trpeli na težkem sopenji, slabem teku in prebavljenji, prav dobro obnesli; zatoj Vas vnovič prosim, da pošljete s poštnim povzetjem in naslovom: „G. Ivanu Guscallu v Brnu“ 28 steklenic zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in 3 zavoje sladnih bonbonov.

Spoštovanjem

Grottava, 9. septembra 1883. Dr. Josip Fröde, prakt. zdravnik.

SVARILO.

Zahtevajo naj se samo prvi pristni Ivan Hoffovi sladni preparati z varstveno znamko, katera je po c. kr. trgovinskem sodišču na Avstrijskem in Ogerskem registrirana (slika izumiteljeva). Nepristnim izdelkom drugih nedostaje zdravilnih sokov zelišč in pravilno izdelovanje Ivan Hoffovih sladnih preparatov ter po izjavah zdravnikov moglo celo škodljivo uplivati na zdravje.

Prvi, pristni, slizo razsnrujoči Ivan Hoffovi sladni bonboni za prsi zaviti so v višnjev papir. Naj se izrečeno le taki zahtevajo.

Ivan Hoffovi bonboni iz sladnega izlečka v višnjevih zavojih po 60, 30, 15 in 10 kr.

(658—1)

Glavno zaloge v Ljubljani ima: Peter Lassnigg, trgovec s špecerijami.

Nadalje imajo zaloge: V Reki: Nic. Pavačić, droguist; v Gorici: G. Christofoletti; v Mariboru: F. P. Holasek, na glavnem trgu; v Ptui: J. Kasimir, lekar; v Celji: J. Kupferschmidt, lekar; v Kranji: Fran Dolenc, trgovec.

Vsi čharni Ivan Hoffovi sladni preparati so bili 58 krat po cesarjih in kraljih odlikovani.

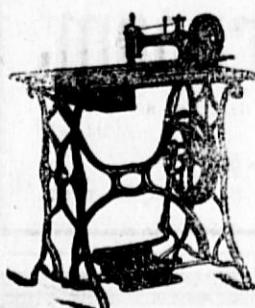
Plznsko pivo.

Usojamo si s tem naznanjati, da se bode **točarenje našega piva** pričelo s **15. oktobrom t. l.** ter pričakujemo z veseljem obilnih naročil.

Meščanska pivovarna v Plznu,
ustanovljena leta 1842.

Glavna zaloga v Gradci pri F. SCHEDIWY, Annenstrasse 35.

(659—1)

C. k. privilegij za zboljšanje šivalnih strojev.

Ivan Jax,
v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih šivalnih strojev
za družine in rokodelce, rabiljivih za vsakatero šivanje. (376—19)

Sestletna garancija!
Podak brezplačno. Na mesečne obroke po 4 do 5 gl.

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno
marcno pivo
v zabojsih po 25 in 50
steklenic
se dobiva iz (83—36)

ALOJZIJ MAYER-jeve
zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

Najbolje ter najceneje naročajo se
priznano dobre ročne mlatilnice, slamoreznice, vinske
tlačilnice ter vsi drugi kmetijski stroji

za točno plačilo in tudi na obroke
v najstarejšej tukajšnjej ter vo vsem Kranjskem najbolj poznatej zalogi

pri A. Debevc-u v Ljubljani,

Marije Terezije cesta št. 10, pritlično. (508—31)

Naznanilo.

Dajemo si čast ter naznanjamo, da smo izročili

glavni zastop

naše družbe za Kranjsko in Spodnje Štajersko gospodu

Florijanu Rogl-u,

stanujočemu v Ljubljani.

Dunaj, v 1. dan oktobra 1883.

Zavarovalni oddelek prve Dunajske pogrebniške družbe
„ENTREPRISE DES POMPES FUNÈBRES“.

Dr. Evgen Herzfeld, l. r.

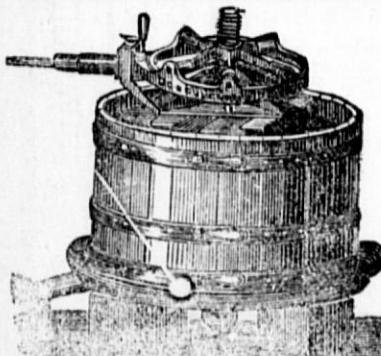
p. p. Klemens Kautsch, l. r.

Ozirom na predstoječe naznanilo usojam si čestito p. n. občinstvo najjudnejje pozivati k udeležbi z opombo, da se vzprejemajo naročila na zavarovanje kapitalja za slučaj smrti sploh, kakor tudi samo na zavarovanje pogrebnih stroškov in sicer z nizkimi premijami in najugodnejšimi pogoji, ter se odškodnine izplačujejo v najkrajšem času, — pri pogrebniščih celo že v 24 urah.

V Ljubljani, v 4. dan oktobra 1883.

Florijan Rogl,
glavni zastopnik.

(654—3)

Vinske tlačilnice

(Preše.)

stavljeni, izdelujejo se v vseh velikostih za privatne osobe, kakor tudi za največje producente kot specjalitet. Garancija, spričevala o več nego 1000 izdelanih tlačilnic. Obrisi in cene na zahtevanje gratis in franco. (404—18)

Grezdne trlice najnovejše sestavljene.

Želi se v kratkem času naročil.

Ph. Mayfarth & C., Duna, II., Praterstrasse 66. Tovarna v Frankobrodun. M.

Zaloga pri gospodu A. Debevcu, Ljubljana, Marije Terezije cesta.

Izdajatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Jaz kupujem raznovrstne

suhe orehove plohe,

potem **zdrave orehove herklje** (hlode) od 18" naprej, favorjeve pa od 15" naprej.

Plačujem jih dobro. Prodajalcu naj se mi naznanijo pod adreso

(115—10) **Karl Hofbauer,** fournierfabrika v Tržiču na Gorenjskem.

Ljubljanska Čitalnica

oddaje za Sv. Jurij 1884. leta restavracijo

s sledenimi pritličnimi prostori v najem: 2 gostilniški sobi, steklen salon, kegljišče, vrt, dvorišče, kuhinja, klet, hram z. jedilno zalogu, obširno vežo, 3 sobe za stanovanje in podstrešje ter z vsem inventarom za goščiško obrt, v vrednosti 1000 gld.

Podrobni pogoji zvedo se pri odboru čitalniškem, oziroma pri odborniku gospodu Mihaelu Pakiču, kateri vzprejema tudi ponudbo do konca 1883. leta. (638—3)

Dr. Popp-ova

Anatherin ustna voda in

Popp-ov vegetabilni zobni pršek

so najbolj priljubljena in najboljša čistila za zobe, da se ustje in zobovje ohrani čisto in zdravo.

Gospodu dr. J. G. Popp-u, c. kr. dvornemu zobozdravniku na Dunaji, I., Bognergasse št. 2,

Prosim Vas uljedno, da pošljete s poštnim poštanjem koj po prihodnjem pošti na mojo adreso 1 sklenico Vaše lekovite anatherin ustne vode in pa 1 škateljico Vašega izvrstnega vegetabilnega pršaka, kar uže izza mnogo let z najboljšim uspehom uporabljam.

Spoštovanjem

Ivan Wesely, grašinski oskrbnik.
Pleternice v Slavoniji. (779—4)

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Swoboda, G. Piccoli, V. Mayr, Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, dalje pri trgovcu Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Käringer, F. M. Schmidt, V. Petričič, L. Pirker, P. Lassnik, Terček & Nekrep; v Postojni: A. Leban, lekar; v Skofje Loka: C. Fabiani, lekar; v Kočevji: J. Braune, lekar; na Krškem: F. Böhmches, lekar; v Idriji: J. Warta, lekar; v Kranji: K. Savnik, lekar; v Litiji: J. Benes, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Novem mestu: D. Rizoli in J. Bergman, lekarja; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Crnomlji: J. Blazek, lekar; v Višnji: V. Kordas, lekar; v Pontafju: P. Osaria, lekar.

Od visoke vlade

Njeg. Veličanstva

švedskega kralja
privilegirani dr. Fr. Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam brezov sok, kateri teče iz breze, ako se navrta njeno deblo, je od pamтивka znan kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, **ločijo se že drugi dan neznačne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in trda.**

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kozáve pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogorce, nosno rudečino, zajede in druge nesnažnosti na polti. Cena vrču z navodom vred 1 gld. 50 kr.

Zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ji, lekarji; glavna zaloga na Dunaji pri W. Henn-u. (511—6)

Novost s senzačnimi uspehi!

Sauveur de la vie.

Ne presežno sredstvo

proti

slabemu teku, navalu krvi, napenjanju, naduti, protinu, hypochondriji, kataru, koliki, glavobolju, želodčnemu krču, nervoziteti.

Em. grofa Lichtenberga
tovarna likerjev
v Šmariji (na Kranjskem).

1 steklenica koncentrirano 1 gld. 20 kr. za mažo; 1 steklenica likerja 65 kr. za pičado. Vsake steklenice je priloženo vodilo za rabo.

Nepresežno sredstvo

proti

koleri, rheumatizmu, omotici, bodljaju, mrvudu, vodenici, zobobolu, difteritidi, migreni, prsnemu krču, bolezni na jetrah. (359—14)

Po receptu francoskega zdravnika. Čisto neškodljivo. Vnanje uporabljeno uteši takoj vsako bolečino. Za nenadne napade boleznej bi imelo biti pri rokah v vsakej družini, posebno ker se vzdrži leta in leta. Mnogo spričeval na razpolaganje.

Zaloga pri Viljemu Mayr-u, lekarju v Ljubljani; Baumback-u, lekarju v Celji.

Lastnina in tisk „Národné Tiskárne“.